МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

СИЛАБУС
освітнього компоненту

1. Основна інформація про освітній компонент

Вид освітнього компонента: навчальна дисципліна
Тип освітнього компонента: обов'язковий
Шифр і назва освітнього компонента: ОК 7 Інноваційні технології соціальної роботи в Україні
Назва освітньої програми: Соціальна робота та консультування. Медіація
Рівень вищої освіти: магістр
Семестр (семестри), в яких викладається компонент: 1
Обсяг освітнього компонента: __4___ кредити ЄКТС, ___120___ годин
Форма контролю: екзамен
Мова викладання: українська

2. Інформація про викладача:

Прізвище, ім'я, по батькові: Замашкіна Ольга Дмитрівна
Науковий ступінь, вчене звання, посада: канд. пед. наук, доцент
Кафедра: права і соціальної роботи

3. Цілі та очікувані результати навчання

Мета освітнього компонента: формування у здобувачів вищої освіти системи знань про сучасні інноваційні підходи, технології та цифрові рішення у соціальній роботі, розвиток здатності до впровадження соціальних інновацій, використання спеціалізованого програмного забезпечення, креативного й підприємницького мислення для розроблення та реалізації ефективних моделей професійної діяльності, спрямованих на розв'язання актуальних соціальних проблем в умовах цифрової трансформації суспільства.

Компетентності освітньої програми, які формуються під час навчання:

ЗК 6. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.
ЗК 8. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
СК 4. Здатність до впровадження методів і технологій інноваційного практикування та управління в системі соціальної роботи.
СК 10. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість задля вирішення соціальних проблем через упровадження соціальних інновацій.
СК 17. Здатність до застосування медіації як цілісного процесу в професійній діяльності соціального працівника

Очікувані програмні результати навчання:

ПРН 6. Самостійно й автономно знаходити інформацію, необхідну для професійного зростання, опановувати її, засвоювати та продукувати нові знання, розвивати професійні навички та якості.
ПРН 13. Демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності.
ПРН 21. Застосовувати сучасні медіаційні техніки і стратегії врегулювання конфліктів, управляти процесом медіації, здійснювати спрямований вплив на комунікативну взаємодію сторін, прогнозувати ризики та нести відповідальність за результати медіації

4. Структура освітнього компонента

Форми організації освітнього процесу

Годин за навчальним планом	Денна форма	Заочна форма
Навчальні заняття:	**40**	**10**
з них: лекції	20	4
лабораторні заняття	-	-
практичні заняття	-	-
семінарські заняття	20	6
індивідуальні заняття	-	-
консультації	-	-
Самостійна робота	**80**	**110**

Контрольні заходи: *поточний контроль під час навчальних занять, виконання завдань самостійної роботи, проміжний контроль у формі тестування, усний екзамен.*

5. Зміст освітнього компонента

Тема 1. Теоретико-методологічні засади інноваційної діяльності у соціальній роботі

Поняття інновації та соціальної інновації. Інноваційна діяльність у соціальній роботі. Світові та українські тенденції розвитку інновацій у соціальній сфері. Нормативно-правові засади впровадження інновацій. Класифікація соціальних інновацій та їх життєвий цикл. Сучасні інноваційні технології соціальної роботи: кейс-менеджмент, мультидисциплінарний підхід, соціальний супровід, психосоціальна підтримка, соціальне консультування, сервіс-дизайн соціальних послуг. Інноваційні психосоціальні технології та здоров'язбереження та їх аналіз: психосоціальна підтримка, травмоорієнтований підхід, нейропсихологічні технології, профілактика професійного вигорання, інноваційні технології підтримки дітей та сімей. Підходи до вибору відповідних технологій підтримки різних категорій клієнтів. Аналіз сучасних соціальних інновацій. Інноваційне мислення соціального працівника. Креативність, підприємливість та лідерство як складові професійної діяльності.

Тема 2. Цифровізація та інноваційні форми надання соціальних послуг

Цифрова трансформація соціальної сфери. Електронні соціальні послуги. Інформаційні системи CRM-системи у діяльності соціальних служб та організацій. Штучний інтелект у соціальній роботі. Цифрова етика та захист персональних даних. Громадоорієнтовані соціальні послуги (community-based services): принципи, моделі та практики організації соціальної підтримки на рівні громади. Хаби, клуби, центри підтримки, соціальні коворкінги. Онлайн- та мобільні форми надання соціальних послуг: дистанційне консультування, відеозустрічі, чат-боти, мобільні соціальні сервіси, виїзні бригади. Підхід «рівний — рівному»(peer-to-peer) та взаємопідтримка. Інноваційні моделі соціальної підтримки ВПО, сімей, людей похилого віку, осіб з інвалідністю та інших вразливих груп. Мережеві та мультидисциплінарні моделі надання соціальних послуг. Інноваційні технології медіації та врегулювання конфліктів як складова професійної соціальної роботи. Онлайн-медіація, відновні практики та Community Mediation. Цифровізація волонтерської практики. Критерії вибору інноваційної форми соціальної послуги відповідно до потреб отримувачів та можливостей громади

Тема 3. Соціальне проєктування та підприємництво у розвитку соціальних інновацій

Сутність, принципи та види соціального підприємництва. Соціальні стартапи та інноваційні бізнес-моделі у соціальній сфері. Design Thinking (дизайн-мислення) як методологія створення соціальних інновацій. Lean Startup (бережливий стартап) як підхід до розроблення та впровадження соціальних інновацій. Мінімально життєздатний продукт (MVP) у соціальному проєктуванні. Соціальне підприємство як інструмент вирішення соціальних проблем. Виявлення соціальних потреб і формулювання соціальної проблеми. Етапи дизайн-мислення: емпатія, визначення проблеми, генерування ідей, тестування. Проєктування, апробація та поширення соціальних інновацій. Державно-громадське партнерство у реалізації

соціальних інновацій. Міжсекторальні платформи взаємодії: громада — влада — бізнес— громадські організації». Технології мережевої співпраці (community network). Координація соціальних інновацій на місцевому рівні. Залучення людських, інформаційних, матеріальних і фінансових ресурсів до реалізації соціальних інновацій. Стейкхолдери соціального проєкту та їх роль у його реалізації. Партнерство соціальних служб із громадськими та волонтерськими організаціями. Інноваційні практики у сфері волонтерства та громадської активності**:** краудфандинг та соціальні платформи підтримки, громадські ініціативи як каталізатор інновацій, партнерство соціальних служб із волонтерськими спільнотами.

Тема 4. Оцінювання ефективності соціальних інновацій та перспективи розвитку інноваційної соціальної роботи.

Моніторинг соціальних інновацій: цілі, етапи та інструменти здійснення. Соціальні індикатори як засіб оцінювання ефективності соціальних інновацій Оцінювання результативності соціальних інновацій: критерії, показники та методи. Поняття соціального впливу (Social Impact). Impact Assessment (оцінювання соціального впливу) як інструмент вимірювання ефективності соціальних інновацій. ESG-підхід (екологічне, соціальне та корпоративне управління) у розвитку соціальних інновацій та соціально відповідальних організацій. Відмінність між результативністю, ефективністю та соціальним впливом. Оцінювання змін у житті отримувачів соціальних послуг, громади та інших стейкхолдерів. Використання результатів оцінювання для вдосконалення соціальних інновацій. Виявлення сильних і слабких сторін інноваційної соціальної практики. Коригування моделі соціальної послуги за результатами оцінювання. Умови сталості соціальних інновацій. Поширення успішних соціальних практик: ризики та бар'єри. Перспективні напрями впровадження соціальних інновацій в Україні і світі Подальша цифровізація та розвиток гібридних моделей соціальної роботи. Інноваційні підходи до роботи з різними категоріями населення. Адаптація успішної соціальної інновації до потреб іншої громади або цільової групи у непередбачуваних умовах Клієнтоцентричні та community-based моделі соціальної роботи. Розвиток міжсекторального партнерства та соціального підприємництва. Інноваційна культура соціального працівника. Етичні виклики впровадження інновацій. Адаптація успішної соціальної інновації до потреб іншої громади або цільової групи у непередбачуваних умовах.

6. Політика забезпечення якості освіти

Вимоги до проходження компонента:

Згідно з «Положенням про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в Ізмаїльському державному гуманітарному університеті», аудиторна робота оцінюється за середньозваженим балом, бали нараховуються здобувачам вищої освіти за самостійну роботу, а також проходження проміжного контролю. Робота на семінарських заняттях передбачає усне обговорення дискусійних проблем, вирішення кейсів, а також практичне опрацювання лекційного матеріалу. Завдання для самостійної роботи подаються студентом в електронному курсі MOODLE й передбачають практикоорієнтовний підхід до виконання, а також підготовка завдань до самостійної роботи у вигляді аналітичної таблиці, аналітичної довідки, презентації, порівняльної таблиці за тиждень до початку екзаменаційної сесії.

Критеріями оцінювання семінарських завдань є повнота і правильність розкриття теми, обґрунтованість і логічність відповіді; уміння застосовувати теоретичні знання на практиці; самостійність і творчий підхід; активність участі в обговоренні; дотримання академічної доброчесності; своєчасність виконання завдань.

Критерії оцінювання:

Відповідно до «Положення про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в Ізмаїльському державному гуманітарному університеті» результати навчання з освітніх компонентів оцінюються за 100-бальною накопичувальною шкалою (від 0 до 100) з переведенням в оцінку за традиційною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Підсумковий бал з навчальної дисципліни є сумою балів, одержаних за поточний, проміжний та підсумковий контроль. У разі отримання меншої за мінімальний пороговий рівень кількості

балів із певного виду контролю під час розрахунку підсумкового балу вони вважаються такими, що дорівнюють 0 балів.

Екзамен	**50 балів** (поточний контроль)	**10 балів** (проміжний контроль)	**40** балів (підсумковий контроль)
Мінімальний пороговий рівень	**25 балів** (поточний контроль)	**5 балів** (проміжний контроль)	**21 бал** (підсумковий контроль)

Схема розрахунку балів поточного контролю за середньозваженим балом

Аудиторна робота	**Самостійна робота**
Максимальний бал – 40	Максимальний бал – 10
Спосіб накопичення балів – за середньозваженим балом за шкалою оцінювання від «0» до «5». Мінімальна кількість оцінок – обов'язкове оцінювання 10 аудиторних занять. Формула оцінювання – див. п. 4.5 Положення про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в ІДГУ.	Виконання 3-х завдань самостійної роботи: 1) Аналітична довідка – 4 балів; 2) Презентація – 3 бали. 3) Порівняльна таблиця – 3 бали

- для здобувачів, які навчаються за індивідуальним графіком, та здобувачів заочної форми:

Аудиторна робота	**Самостійна робота**
Максимальний бал – 10	Максимальний бал – 40
Спосіб накопичення балів – за середньозваженим балом за шкалою оцінювання від «0» до «5». Мінімальна кількість оцінок – обов'язкове оцінювання 3 аудиторних занять. Формула оцінювання – див. п. 4.5 Положення про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в ІДГУ.	Виконання 6-ти завдань самостійної роботи: 1) Аналітична таблиця – 6 балів; 2) Аналітичний звіт – 8 балів; 3) Аналітична довідка – 8 балів 4) Презентація – 6 балів; 5) Порівняльна таблиця – 6 балів 6) Аналітичне есе – 6 балів

Результат екзаменаційного контролю визначається як середньоарифметичне усіх оцінок студента, які він отримав за кожне з питань екзаменаційного білета та додаткові питання екзаменаторів. Цей бал переводиться за 100-бальною шкалою, а визначений показник множиться на ваговий коефіцієнт 0,4 та округлюється до цілих

Академічна доброчесність:

Здобувачі вищої освіти мають дотримуватися правил академічної доброчесності відповідно до «Кодексу академічної доброчесності та корпоративної етики ІДГУ» та «Положення про систему забезпечення академічної доброчесності в ІДГУ». Наявність академічного плагіату в студентських доповідях та списування є підставою для виставлення негативної оцінки.

Використання технологій штучного інтелекту:

Навчальна дисципліна передбачає використання здобувачами генеративних моделей штучного інтелекту частково: використання *Canva*, онлайн-генератора зображень за допомогою штучного інтелекту, є допоміжним засобом для створення презентацій: *https://www.canva.com/ai-image-generator/*. Підготовка студентів до семінарських занять, виконання індивідуальних завдань та проходження проміжного контролю не передбачає використання генеративних моделей штучного інтелекту. Використання ШІ для генерації тексту з метою представлення його як власного вважатимуться академічним обманом, що передбачає притягнення студентів до академічної відповідальності відповідно до «Положення про систему забезпечення академічної доброчесності в ІДГУ»